

boljša bi bila po našem mnenju naredba, ki bi sploh vsako cenzuro odpravila!

Zanimivo „vseslovansko“ priznanje.

V eni zadnjih sej avstrijske državne zbornice prišlo je do sledečih medklicov: Posl. Kroy (nemški radikalec) proti Čehom: „Vase čete so odšle k sovražniku!“ — Posl. Stribrny (Čeh): „Z enim Heinejem, ki ljubi vi-slice, niso hotele skupaj biti!“ — Posl. Kroy: „Vi priznavate torej to sami?“ — Posl. Stribrny: „Zakaj ne? Kaj pa je pri temu?“ — Posl. Kroy: „To priznanje se mora pribiti!“

In res, — pribiti za večne čase se mora, da se gotovi „vseslovanski“ poslanci v avstrijski državni zbornici celo bahajo s tem; da so njih krivoprišnežni češki rojaki de-zertirali k sovražniku...

Naskok italijanske konjenice na naše strelske jarke.

Vojna korespondenca objavlja iz nove Hübnerjeve brošure „Enajsta bitka ob Soči“:

Britof je majhno kamenito gnezdo. Leži v plitkih nečah ob vznožju Sv. gore in Sv. Gabrijela. V kraju si podajo roke štiri ceste. Ena prihaja naravnost iz Čepovanske doline in vodi v Idrijo in Tolmin; druga se vspenja iz Dolskega sedla in gre v Gorico; tretja vodi iz Trnovskega gozda; četrta končno prihaja ob Plavi preko Svetogorskega sedla in se vije potem v ovinkih čez Grgar v Britof. V Britofu sedi Italijan. Kraj leži pred nami kakor na dlani ter je brez pomoči izpostavljen našemu ognju.

Dne 26. avgusta popoldne — svojim očem nismo verjeli — so se premikali na cesti od Svetogorskega sedla proti Grgarju štirje italijanski škadroni. Jezdili so v skok po dva in dva, tesno stisnjeni. Jezdci so se v sedlu močno nagibali naprej. Bili smo krajino začuden. Vedno zopet in zopet smo se ozirali tja. In zopet in zopet smo se vpraševali, če nas oči ne motijo, če ni to samo blodna slika. Toda bila je resnica. Italijani so jezdili tam sredi Krasa po cesti, kjer so pač edino mogli jezditi. Kajti po kraškem skalovju onstran ceste konj sploh ne pride naprej ali pa le s težavo korakoma. Konj pač ni koza. Ceste in pota na Krasu so za konjenico kakor tesni prelazi; prekoračiti jih ne more.

Ali mislijo Italijani, da nas podero s peščico kavaléristov? Ali pa hoče italijanska konjenica naravnost v Trst? Napeto smo pričakovali stvari, ki so imele priti. Streljali nismo.

Naslednji dan smo videli nekaj jezdecev, ki so se skokoma vračali proti Grgarju; drugi so naskakovali naše postojanke pri gostilni Kal. Artilerija in strojne puške so jih uničile.

Dne 29. avgusta je zopet jezdila iz Grgarja čez Britof proti Zagorju težka konjeniška množica. Pet naših baterij je pazilo na trenutek, ko bo zadnji italijanski jezdlec zdiral skozi Britof. Tedaj so naše baterije položile na jezdece bobenski ogenj. Mesna masa se je valjala v cestnem jarku ki ga je kri izpreminjala v blato. Posamezni konji z jezdecem in brez njih so ušli proti Zagorju proti našim postojankam. Postreljeni so bili ko zajci. Mnogo konj je poskakalo s česte na Kras, kjer so jim kopita običala med skalovjem in so bili videti kakor prikrovani. Mnogi so si polomili in ranili noge ter so poginjali v strašnih mukah, ako se jih ni usmilla krogla.

Najboljše so še odkupili jezdec, katere je vojna sreča vrgla iz sedla. Ako so bili nepoškodovani, so lezi skrivaje se po vseh štirih proti Britofu ali pa so smuknili v kako jamo za skalovjem.

Ostanek brhkih jezdecev je drvil skozi Britof nazaj proti Grgarju, neprestano zasledovan po naši artileriji, ki jih je kakor z biči gonila k čimdalje blaznejšemu diru.

Kaj je bilo to: Blaznost vodstva ali norost strahu? Ko so se namreč jezdec bližali Grgarju, jim je pridržalo nasproti sklenjeno konjeniško krdelo. Ko so udarili drug ob drugega, so zatreskale naše baterije. Konji in jezdec so se zopet valjali na tleh, le malo jih je ušlo.

V enajsti soški bitki je bilo to najdrznejše italijansko konjeniško podjetje.

Izpred sodišča.

Velike tatvine v usnjarski fabriki.

Maribor, 13. oktobra. Pred okrožno sodnijo so se imeli zagovarjati Marija Rakuša, viničarjeva hčerka iz Radislave, Brigita Kraut, viničarjeva hčerka iz Krčevine, Marija Šauperl, delavka v Pobrežju, Jakob Podgoršek, železničar v Studenicah in Vinko Majer, čevljarski mojster v Spodnjem Rotweinu, doma iz Hrvatske. V usnjarski fabriki Viljema Freund v Mariboru se je okoli pol leta sem obsežne tatvine na usnju opazovalo. Storiteli so deloma od podplatnih kož kose odrezali deloma cele telečje kože, pa tudi kostno mast, sodo in loj kradli. Fa-

brika se opoldne zapre in ob 1/1. uri zopet odpre. Ta odmor so posamezne delavke vporabile, se pustile v fabriki zapreti ter pokradle mnogo usnja, katerega so potem polagoma pod svojo obleko skritega odnesle. Obtoženke so priznale, da so pokradle: 12½ telečjih kož, 41 kosov podplatnega usnja, eno celo kožo, 13 kil kostne masti in mnogo drugega blaga. Obsojeni so bili: Rakuša na 4, Kraut na 3, Šauperl na 2 meseca težke ječe, Majer na 6 tednov in Podgoršek na 14 dni strogega zapora. Zaradi preizkize kazni je državni pravdnik pritožbo vložil.

Ogrski navijalci cen.

Budimpešta, 19. oktobra. Inženir Vitus Slezak iz Prešburga bil je zaradi navijanja cen pri krompirju obsojen na 78.000 kron denarne globe. Prodal je bil 10 vagonov krompirja po mnogo previsoki ceni. Krompir se je poleg tega zaplenil. Trгоvec David Waldener in njegova soproga, oba iz Dunaja, sta pošiljala velike množine zelenjave iz Raaba v Avstrijo. Sodnija je obsodila vsled tega trgovca Waldenerja na 6 mesecev ječe in 20.000 kron globe, njegovo ženo pa na 500 kron denarne globe.

Št. II 28.011 1917
2.558

Razglas

glede oddaje trt iz združenih državnih in dežel-nih ameriških nasadov za pomlad 1918.

Štajerski deželni odbor imel bo oddati prihodnjo spomlad naslednje množine ameriških trt proti plačilu (zastoj se ne bo nič delilo!) in sicer:

1. 160.000 cepljenk, vrsti: laške graševine, belega burgundca, silvanca, šipona, traminca, male graševine, muškateleca, muškatsilvanca, žlahtnine in tičnika (Wildbacher), cepljenih na riparijo Portalis, riparijo solonis 1616, rupestris du Löt (montikolo), rupestris Goethe Nr. 9.

2. 350.000 korenjakov zgorej imenovanih ameriških podlog; ravnotako

3. 1.500.000 ključic, zgoraj imenovanih ameriških podlog.

Cena trtam je sledeča:

I. ceplenke: za premožne posestnike 220 kron, za vse druge 160 kron 1000 komadov;
II. korenjaki: za premožne posestnike 28 kron, za vse druge 18 kron 1000 komadov;
III. ključice stanejo 15 kron 1000 komadov.

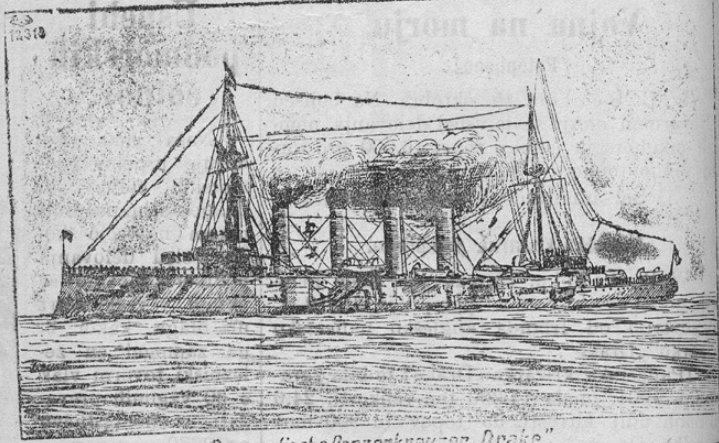
Naročila na te trte naj se pošiljajo ali naravnost podpisnemu deželnemu odboru, samo do 15. decembra t. l.

Trte dobe le štajerski posestniki; zatoraj morajo vse stranke, brez izjeme, doprinesiti potrdilo občinskega predstojnika, da imajo vinograde v Štajerski; trgovci s trtami so izključeni.

Cene veljajo na licu mesta, kjer so se trte okazale in se morajo pri prevzetju izplačati. Če se trte določijo po železnici, se dotični znesek povzame, vstevši tudi stroške za zavoj in dovoz. Zavoj in dovoz se zaračunata po lastni ceni.

Parnik „Drake“.

V uradnih poročilih vojne na morju poročamo, da je en nemški podmorski čoln potopil angleško pancersko križarko „Drake“, katero sliko s tem prinašamo. Po podatki o velikosti tega angleškega vojnega parnika so razvidni iz zgoraj omenjenega poročila.

Der englische Panzerkreuzer „Drake“.

Pri vsakem naročilu je navesti: 1. ime, bivališče in stan naročnika; 2. davčno občino v kateri se nahaja vinograd; 3. zaželeno sorto; 4. zadnjo pošto.

Če naroči ena stranka več kô 1500 cepljenk, 5000 korenjakov ali 5000 ključic, si pridržuje deželni odbor pravico, da ji dodeli manjšo množino trt; ravnal se bo po številu priglasenih naročil.

V slučaju, da je naročena vrsta že pošla, se nadomesti ista z drugo. Priporoča se toraj, da se pri naročilu navede tudi sorto, katero bi želel naročnik v nadomestilo.

Vsak naročnik dobil bo najkasneje do 15. januarja 1918 obvestilo, v katerem nasadu, koliko in katere vrste trt se mu je dodelilo. Naročnik je obvezan nakazane trte prevzeti; le v slučaju, če so se mu nadomestile naročene sorte z drugimi, se mu dovoli, da nakaznico vrne. Storiteli pa mora to nemudoma, čim dobi obvestilo, ker bi drugače moral trte prevzeti.

Če le mogoče, naj pride naročnik sam po trte. Če se mu pošljejo po železnici, naj jih pa pregleda kakor hitro prispejo. Morebitne pritožbe in ugovore se mora naznaniti nemudoma vodstvu dotične trsnice, ker se na zakasnele ne bo oziralo.

Gradec, v oktobru 1917.

Od štajerskega deželnega odbora.

Edmund grof Attems

Razno.

Viničarske tečaje priredi štajerski deželni odbor tudi leta 1918 v Mariboru in v Silberbergu, to pa v času od 15. februarja do 1. decembra 1918. Natančnejši program in pogoji so razvidni iz inzerata v današnji številki.

Iz dravskega polja nam pišejo: Prišel je spet jesenski čas, čas spravljanja pridelkov. In to ne le za kmeta in poljedelca, ki je celo leto prenašal težo vročine in napora, tudi za take, ki se samo ravno po besedah v evangeliju: Ne sejejo in ne žanjejo. Tako so se pojavili zadnji čas po naših krajih in menda tudi drugod neki posebni spravljalci pridelkov, ki beračijo, fehtajo in pobirajo vse razno kamenja. In to so nekšne nune iz Maribora, šolske sestre, o katerih je znano, da znaša vrednost njih premoženja več milijonov. Nič bi ne imeli proti temu, če bi se vsaj del nabranega blaga porabil za tiste namene, za katere se prosi, toda redijo in debelijo se s temi darovi večinoma nune same, drugo pa prav drago prodajo učenkam. Zatoraj bi vprašali predstojnico dotičnega klostra, kateri se pač nič ne poznajo nasledki vojske in pomanjkanja, ali misli, da ni pri nas ljudi, ki bi bili bolj potrebni, da jih podpiramo, kakor pa nune, o katerih nam ni nič znano, na kakšno korist nam so? — Zatoraj dragi kmetje, povejte tistim nabiralkam, če še vas bodo kdaj obiskale, naj grejo lepo domu, da se niste vi za nje celo leto trudili, pa naj delajo, da se bodo lahko same preživele; če bi mi kmetje poleti ob najhujšem delu po senci posedali, štrikali in heklali, bi se nam slabo godilo, a če bi prišli prosit v kloster, bi našli le — zaklenjena vrata!

Razprodaja konjev v kmetijske namene. V Šostanju se bodo vršile konjske licitacije v kmetijske namene ob nedeljah, dne 4. in 18. novembra, 2., 16. in 30. decembra. V Radgoni se bode v isti namen konje razprodajalo v torek, dne 6. novembra, v četrtek, dne 15. in v torek, dne 20. novembra, 4. ter 18. decembra.

Nevarni tatovi. V bližini Brezice posrečilo se je črnovojniškemu orožju. stražmojstru Johanu Konrad, aretirati neko tatinsko bando, ki je že dva meseca sem kradla perutnino, krompir in sadje. Tatovi so Antonija Stibrič, Neža Kostevc, Marija Lackner in Franc Čater iz Sv. Lenarta v občini Sakot. Orožniki so tatinsko tolpo oddali celjski okrožni sodniji.

Štajerski sleparski agent na Ogrskem zaprt. Štajersko deželno nakupno mesto je izvedelo, da je v Budimpešti dobilo dva vagona masti. Ker se zamore na Ogrskem take kupčije le s takojšnjim gotovim plačilom napraviti, odpisal je omenjeni zavod agenta Jozefa Condorja in mu nakazal pol milijona kron. Tozadevni bančni uradnik, ki je jako zaupljiva oseba, bil je tako nepreviden, da je Condoru takoj celo svoto izplačal, brez da bi si preje blago zagotovil. Blago je prišlo, ali namesto dveh vagonov samo 3000 kil. Več masti Condor ni mogel preskrbeti, čeprav je smel najvišjo ceno prekositi. Deželno nakupno mesto je sililo na dobavo masti in ker se to ni posrečilo, pustila je Condora v Budimpešti aretirati. Condor, ki je bil pred vojno popolnoma revni človek, prišel je med vojno do znanega premoženja, ki si ga je pridobil zlasti pri stavah in igri. Njemu izplačani pol milijona kron je baje pri igranju s kartami izgubil. Prizadeta škoda 400.000 kron pa je baje z njegovim premoženjem krita. Iz Budimpešte pa se poroča, da je ogrska oblast premoženje zaplenila, češ, da se gre tukaj za prekoračenje najvišjega cen. Cela zadeva je vsekakor precej škandalозна in označuje jasno gotove žalostne posledice vojne.

Tatvine v celjskem lokalnem muzeju. V zadnji številki smo poročali, da je bilo iz celjskega lokalnega muzeja precej vrednih predmetov ukradenih, ki se jih je pa vse nazaj dobilo. Skriti so bili v gozdu nad mestnim parkom. Pod sumom tatvine se je aretiralo pravnega praktika dra. Rudolfa Fohn. — Aretirani tat dr. Rudolf Fohn ni izvršil samo v celjskem muzeju jako predrzne vlome, marveč tudi v trgovini s steklom in porcelanom Jul. Weiners Nflg., v kateri hiši je stanoval. Tam mu je padlo blaga v vrednosti več kot 1000 kron v roke. Dne 17. t. m. je poskusil dr. Fohn iz ječe pobegniti, ali pri mostu čez Savinjo so ga vjeli in zopet zaprli.

Tajnostna tatvina. V noči na preteklo nedeljo se je v bufet mariborskega glavnega kolodvora vlomilo. Tat je menda iz gostilniškega vrta, ki pa je vsepovsod od zaprtih prostorov in tudi od straž obdan, vdril neko šipo in prišel tako v zadaj ležeči bufet, kjer je iz neke kasete ukradel 1300 kron denarja in 6 steklenic vina.

Iz južnega bojišča se nam piše: Mnogo srčnih pozdravov pošiljamo našim ljubim starišem, bratom, sestram, ženam, vsem slovenskim dekletam in čitateljem „Štajerca“, slovenski fantje in možje. Vorn. Puklavac Mat. iz Frankovec pri Ormožu, kan. Kokolj Josef, Slatina, Haloze; Pirš Anton, Kostrivnica pri Rog. Slatini; Toplišek Lovrenc iz Virštajna; Tadin Alojz, Rog. Slatina, Lorbek Franc Pistike, Zavrče, Habjanič Franc iz Bukovca pri Ptuj, Šmied Josef, Sv. Urban pri Ptuj. Vsi od težke artiljerije 12/7 R.

15-letni oboroženi tat. Ko je — tako se poroča iz Greifenburga — dne 15. t. uslužbenec južne železnice Peter Stöbner v Simmerlachu gledal pri svojih čebelnjakih, skočil je neki za čebelnjaki skriti fant pokonci; imel je puško in hotel proti Stöbnerju ustreliti; pa puška se k sreči ni sprožila. Na klicanje Stöbnerja so prileteli njegovi stariši in žena. Tudi nanje je hotel fant ustreliti, pa zopet se puška ni sprožila. Storilec, ki se ga je zamoglo šele pozneje vjeti, je 15-

letni posestnikov sin Johan Berger. Pač žalostna propalost mladine!

Za vojno navdušeni fant. 17-letni ključar Henrik Reinagel iz Göstinga se je z nekimi vojaškim transportom do Beljaka vtihtotal, da bi šel kot borilec proti Italijanom na fronto. V Beljaku pa so navdušene fanta prijeli in nazaj poslali.

Strupena kača je pri delu v gozdu pri Flattachu na Koroškem nekega vojnovjetega Rusa v ramo vgriznila. Zdravniku dru. Hawlitschek se je posrečilo, da je Rusu življenje rešil.

Ob Vsehsvetih nam pišejo iz bojnega polja vojaki: Spomin na vojaških grobih! Prišel je četrti praznik Vsehsvetih in še vojne ni konec. Tisoč in tisoč ljudi leži mrtvih v daljnih grobih, naša dolžnost je, da se jih spominjamo in molimo za nje. Dragi oče in mati, kje je tvoj ljubi sin in še morda dva ali trije sinovi, ni jih več med živimi, oni spijo v hladni tuji zemlji; hrabro so se bojevali in za plačilo so gori nad zvezdami! Ljubi sin, kje so tvoj ljubezni oči, ki si jih srčno ljubil? Njihov grob pokriva temna noč, in ne bo jih več nazaj, v svoj ljubi, domovinski kraj! Kaj pa ti, uboga, žalostna žena, kje je tvoj ljubi mož, ki sta se srčno ljubila in v veselju skupaj živela? Ni ga več, sovražna krogla ga je zadela in mu nit življenja pretrgala. Oh, kako bi ti rada šla na njegov grob, da bi izmolila par očenšev za njegovo dušo, mu okinčala grob s cveticami in s solzami jih zalila ter prižgala luč; ali tebi ni dano tega storiti; njegove rožice bodo zelen mak in luči nebeske zvezde... Kaj pa vi, ubogi drobni otročički, kje je vaš ljubljani oče, da ga nič ne vidite? Vedno vprašujete svojo ljubo mater, ali pridejo že kmalu dom; ali zastojnjo so vaši klici. Kako je on vas ljubil in skrbel za vas, ali moral vas je zapustiti in spi zdaj v mirni, daljni zemlji. Kaj pa vi, bratje in sestre, kje je danes vaš ljubezni brat. Imeli ste se radi med seboj, ni ga več! Prosimo danes vse svetnike, naj oni izprosiijo od Vsemogočnega in matere Marije usmiljenja, naj nam podelita zaželjeni mir, ker je že dovolj krvi prelite. Pošiljamo mnogo srčnih pozdravov iz bojnega polja; Franc Furlan, Dobova pri Brezicah, Martin Šavrič in Avgust Osojnik, Bizelsko.

Iz bojnega polja se nam piše: Dragi „Štajerc“! Srčne pozdrave vsem čitateljem, čitateljicam, prijateljem, znancom posebno pa našim spođnjestajerskim dekletam, pošiljamo iz „Polenta-fronte“: Topničarji: Jos. Levanič, Anton Ploj, Anton Plevčak, Art. Meister, Joh. Božič, Joh. Pokrič, Lovrenc Mojško! Vsi iz Ptujkega okraja, večina že odlikovanih z bronasto hrabrostno medaljo in Karlovim križem. Pozdrav na uredništvo!

Iz bojnega polja se nam piše: Dragi nam „Štajerc“! Mnogo najlepših pozdravov pošiljamo našim ljubim starišem, bratom in sestram, posebno našim pozdravov vrednim ljubicam, kakor tudi vsem čitateljem „Štajerca“. Želimo vam vse dobro in mislimo, da se v kratkem času vidimo vsi skupaj v ljubi nam domovini. Zdravi in veseli!

Radovedni smo!
Kako kaj naše deklice,
Če so kaj pridne b'le
In se spodobno obnašale,
Pa pri vseh to že ni b'lo
In tud' ne bo, ne bo!

Ne smete mi zameriti, ker tudi mi se moramo kratkočasiti. Bog živi nas vse! Najbolj pa Vas in tudi nas podpisane: Zorko Jakob iz Vitomarec, sv. Andraž slov. gor.; Gomilšek Martin iz Ločiča, sv. Urban pri Ptuj; Kline Jožef iz Ptuja. Vsi pri 3. stotnjiji pijo-nirski. Bog živi te, naš domači list „Štajerc“!

Iz južnega bojišča se nam piše: Srčne pozdrave pošiljamo slovenski fantje iz južnega bojišča vsem bralcem „Štajerca“ in jim naznanjamo, da se prav hrabro bojujejo in da še so vsi zdravi. Pozdravljajo tudi vsa pridna slovenska dekleta! Poddesetnik Franc Simonič, Sv. Urban, Avgust Sovič, Ljutomer, Johan Zdravec, Kapela, Anton Slana, Mala nedelja, Adolf Supan, Celje, Peter Puch, Jesence.

Iz Haloze se nam piše: Hvala Bogu, da smo ravno v tem letu tako srečni, da so nam vinogradi in sadovnjaki dobro obrodili. Letošnja trgatve je dobra, vino izvrstno in sadja pa tudi v taki množini, kakor že ga dolgo nismo imeli. Le sodi manjkajo, pa vsak si že pomaga, kakor se pač da. Pri vsem tem pa je le nekaj, kar se človek čuditi mora in to je nepoštevanje nekaterih ljudi, kateri ne poznajo, kaj je moje in tvoje. Žalibog, da je ravno takih največ, kateri imajo sami vsega zadosti, in ti poštenjaki se klatijo in kradajo grozdje in sad. Ako bi vsacega naznanili sodniji, imela bi dosti posla; ali njegovemu stanu to ni v čast, ker tatvina je le tatvina, katera se po postavi ojstro kaznuje. Kaj bi rekel kmet, ako mu vsaki dan ljudska roka na polju pokrade pridelke, katere si težko pridelal? Tako je ravno v Halozah! Pustite nam naše težke zaslužene pridelke in ako ste potrebni, prosite nas za nje, mi vam radi damo sami...

Tragična smrt. Iz Središča prihaja vest, da je izdihnil blago dušo vzoren posestnik in priden gospodar Andraž Šavra v starosti 48 let. Pokojnik bil je daleč okrog kot voznik znan in bil je „foringas“ v pravem pomenu besede. Kot gospodar večjega kmetijskega posestva in kot voznik gramoza za okrajni zastop bil je kot črnovojnik oproščen, vendar mu je bilo sojeno, da mu stori puška konec delopolnega življenja. Pred kratkim peljal je z prijateljem iz Ogrskega vino. Med potom srečata znanega lovca, ki se je vračal z lova. Ker ni imel divjačine, so se mu kot prijatelju posmehovali, da nič ne zadene in končno reče pokojnik, držeč svoj klobuk na stran v roki, „strelj v klobuk če zadeneš“. Nesrečni lovec res puško sproži in zadene pokojnika v glavo. Hitra zdravniška pomoč ga ni mogla rešiti in med groznimi bolečinami izdihnil je v par dnevih. Pogreba udeležilo se je mnogo ljudi iz Središča in okolice. Pokojnik zapusti vdovo z otroci. Naši stranki bil je vnet prijatelj. Bodi mu zemlja lahka!

* * *

Za 40-letno zvesto delo sta bila odlikovana s častno medaljo delavca Anton Trattin in Franc Krainer v Stadelbachu pri Celovcu.

Poneverba. Pri poštnemu uradu v Ratendorfu pri Sv. Mohorju par mesecev sem uslužbeni pomožni pismonoša Juri Lackner je v škodo mnogih oseb poneveril okroglo 800 kron; ponaredil je namreč podpise na poštnih nakaznicah, denar pa je za-se obdržal. Lackner prizna svoj zločin in so ga zaprli.

Iz Mislinje se nam poroča: Leta 1916 je služila 18 let stara dekla Liza Kranjc iz sv. Vida nad Valdekom pri gospodu Iršiču v sv. Lenartu pri Mislinji za dekle. Kaj je zaslužila? Mladega Rusa je porodila na 10. t. m. Ljubila je tistega Rusa, ki je tudi pri Iršiču za hlapca. Puj! Tudi ona kočarica šesel v sv. Vidu nad Valdekom, katere mož že dve leti na bojnem polju služi in ona je s petimi malimi otroci ostala doma, je porodila otroka, ko še sama ne ve, kdo bo ta pravi oče, ker je več fantov imela in sicer same mlade, ki jih je morala ona podučevati v tej zadevi. Take svinjarje se godijo po svetu! Še več takih bab imamo tukaj, ki bi je lahko in zihher imenovali, za zdaj še naj bo, bomo pa prihodnjiki povedali, posebno iz Mislinja. — Naš št. ljski župnik N. Roškar so oba ta otroka krstili in na to nič ne rečejo, da bi je malo opozorili. Tisto pa hitro povejo v cerkvi, da bi ljudje morali bolj globoko v žepe segniti in več darovati cerkvi, češ, da je vse drago. In mi ne vemo, zakaj potrebuje cerkva denar, ker ne je in ne pije, sveč pa tak zdaj ni za dobiti in mislim, da se brez luči tudi maše lahko berejo...

* * *

Z Dunaja v Budimpešto je stala vožnja po železnici v brzovlaku v I. razredu 22 K. Odslej bo po novem tarifu stala 68 K.

Ogromen požar je izbruhnil v petrolejskih jamah v Baku in uničil okoli 16.000 ton nafte

in 2400 ton drugih izdelkov. Število človeških žrtev še ni znano.

Oblak se je utrgal nad Mesino v Italiji in jo z okolico vred preplaval. Na stotine poslopj je porušeni, promet je vstavljen. Na stotine družin je brez strehe, obilo mrtvih.

Konzerve iz Italije. Reško redarstvo je zaplenilo 900 kg konzerv, uvoženih na Reko iz Italije preko Švice. Konzerve so bile poslone v Budimpešto, od tam zopet na Reko in sedaj jih odpošljejo v Opatijo.

Vseučiliška vjetniška taborišča. Vlada namerava ustanoviti posebna vjetniška taborišča za visokošolce in visokošolske profesorje, ki so prišli v vojno vjetništvo, seveda le pod pogojem, da stori isto tudi ruska, oziroma italijanska vlada.

Inozemski tobak. Na zahtevo finančnega ravnateljstva v Pragi se je v petek po tobakarnah izvršila preiskava na ovadbo, da nekateri tobakarnarji prodajajo inozemski tobak. V tobakarni Prohaskovi so našli 13.000 inozemskih cigaret in tobaka razne vrednosti. Doslej je bil prodal blaga že za 1700 kron. Prohasko so aretirali.

Česke banke in navijanje cen. Zopetni dokaz zato, kako živahno se gotove češke banke pri najhujšem navijanju cen udeležujejo, dajejo posameznosti na Dunaju izvršene aretacije 30-letnega praškega trgovskega agenta in komisijonarja Henrika Doležala. Ta se ni sramoval, stopiti s svojimi nesramnimi zahtevami celo na neko mesto, namreč fabriko smodnika v Blumau. Ponudil ji je zelje po 1 krono, grah po 10 kron, ričet po 10 kron, moko po 9 in pol kron itd. za eno kilo. Ta fabrika je napravila daznanilo; Doležala so zaprli ter izročili vojnemu uradu zoper odeduštvo. Pri njemu se je našlo zapiske, iz katerih je razvidno, da je kupčeval jako živahno tudi s šokolado, marmelado, mesnimi marmeladami itd. Blago je dobival od čeških tvrdk. Kadar je napravil kupčije, pustil je Doležal kupcem od špedicijskoga oddelka češke banke „Bohemia“ blago dostaviti. Pri pregledanju seznamkov samih se je dognalo, da je ta češki poštenjak z navijanjem cen kosmatega dobička več kot 177.265 kron dosegel... Radovedni smo, ali in kako se bode tega lopova kaznovalo. Še bolj pa smo radovedni, ali bode oblast tudi za tem človekom stoječe češke banke prijala!

Dan vojnih grobov. Tužni jesenski dnevi, ki so določeni spominu naših pokojnikov, vodijo nas v velikih množicah na njih pokopališča, ki jih v ljubezni polnem spominjanju z rožami kinčamo, da pa tudi daleč zunaj, na zapuščenih bojiščih, v tuji mrzli zemlji naši najzvestejši in najhrabrejši počivajo, boritelji za domovine vernost in bodočnost, — to naj nikdo v teh resnih časih ne pozabi; nikdo naj ne odreče neznanu žrtev, ki se bode prosila na dnevu vojnih grobov (od 31. oktobra do 2. novembra), da se vzdruži grobove naših junakov za trajne čase. Darila bodo sprejemali c. k. okrajna glavarstva, župani in občinski uradi, župnišča in kulturne občine, banke in šparkske. Pojasnila daje komitee za preiskrbo vojnih grobov (Komitee für die Kriegsgräberfürsorge) Dunaj, 9. okraj, Canisiusgasse št. 10, telefon 23116 in 21820.

Umrli je v Ptuju v 74. letu svoje starosti gospa Johana Melzer, oskrbnikova vdova, mati znanega hauptmana naših hrabrih prostovoljnih strelcev. Pred 14 dnevi ji je umrl eden sinov, g. oberwaffenmeister Karl Melzer. Bodi blagi ženi zemljica lahka!

jeli smo telegram od generala v. Waldstätten:

Danes zjutraj so avstro-ogrske in nemške čete na zgornji Soči ofenzivo pričele. — Operacije se razvijajo po dosedanjih poročilih ugodno. Mnogokrat so bile prve sovražne črte zavzete. Doslej se je vjelo nad 6000 Italijanov.

Avstrijsko uradno poročilo od srede.

K.-B. Dunaj, 24. oktobra. Uradno se danes razglasa:

Italijansko bojišče. Na vsej južno-zapadni fronti se je bojno delovanje znatno povišalo. Pri Flitschu, Tolminu in v severnem delu visoke planote Bainsizza-Sv. Duh vdrla je avstro-ogrska in nemška infanterija po ogromni artiljerijski pripravi v italijanske črte.

Albanija. Južno od Berata in na obeh straneh reke Devoli bojevale so se naše varstvene čete z uspehom.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od srede.

K.-B. Berlin, 24. oktobra (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Italijanska fronta. Bojevno delovanje na Tirolskem, Koroškem in ob Soči se je znatno oživilo. V boj posegla je inemška artiljerija. Nemška in avstro-ogrska infanterija je danes zjutraj pri Flitschu, Tolminu in v severnem delu visoke planote Bainsizza najprednejše italijanske postojanke zavzela.

Prvi generalkvartirmojster
Ludendorff.

Loterijske številke.

Gradec, 24. oktobra 1917: 4, 65, 62, 9, 72.
Trst, 17. oktobra 1917: 76, 58, 71, 57, 60.

Električna luč brez baterije! Znana eksportna firma Mks Bönnel, Dunaj IV., Margaretenstraße 27/51, prinaša novo električno Dynamo žepno svetilko v trgovino, ki zamore spremeniti vso industrijo žepnih svetilk z baterijami. Pri tej svetilki pride s pritiskom dynamo v delo, ki daje električni tok za svetilko in s tem lepo, belo svetlobo. Cenejša kakor vsaka druga žepna svetilka, ker odpade nadomestilo baterij. Gori kolikor časa se hoče brez opesanja. Cena znaša K24.—. Katalog proti v pošiljanju 1 K.

Viničar z družino

se sprejme za Ottenberg, občina Gruskagora v Halozah, pri gospej.

Ani Leskoscogg.

Zadnji telegrami.
Avstro-ogrske in nemške čete pričele z ofenzivo proti Italijanom.

V seji gosposke zbornice z dne 24. oktobra izjavil je predsednik knez Windischgrätz: Spre-

Dva učenca

se sprejmeta v trgovini za železnino V. Leposcha v Ptuju.

Hiša

z 3 njivami v bližini Ptuja se zaradi starosti poceni proda. Vprašanja na gospo Marijo Čihal, Spodnja Hajdina 64 pri Ptuju.

„Asanol“

ma presenetljiv uspeh pri pokončevanju žoharjev (zakon. varovan) škurkov, mravelj itd. 1 zavojček stane 1 krono.

„Št. Valentinov redilni prašek za prašiče“

je edino uspešen pri prebavi krme, zaradi tega izredno redi meso in toščo. 1 zavoj stane 1 krono. Naroča se pri Josip Berdajs, Ljubljana, Zelnarska ulica 18. Po pošti se pošilja najmanj 6 zavojčkov.

Kohnstein'ovo nadomestilo čaja z rumskim ali citronskim okusom. Zadostuje 1 kg moje esence za 400 čaš izbornega čajnega nadomestila. Cena 1 kg K 28.—. Razpošiljatev z nadomestilom po povzetju od 1 kg naprej. Fabrika St. H. Kohnstein, Königsfeld pri Brnu.

Viničar

z večjo družino, se sprejme pri graščinskemu oskrbnikstvu Jožef pl. Kiepach, Križevci na Hrvaškem.

Mestna posredovalnica (Wohnung- und Dienstvermittlung)

službe, učence, stanovanja in posestva v Ptuju

izvršuje vse vrste posredovanja najhitreje. Vprašanja in pojasnila v mestni stražnici (rotovž).

kmetsko deklino

kot posla za kmetijsko in domače delo na nekem malem posestvu v bližini Ptuja. Nadaljna pojasnila iz prijaznosti v trgovini g. Riegelbauer v Ptuju.

hišinja

ki govori tudi nemško, ki je dostojna in poštena, se takoj sprejme v „Deutsches Haus“ v Ptuju.

Ali hočete ostati od

revmatizma, gihta, išias temeljito prosti?

Tisočeri že ozdravljeni.

Bolečine v udih in členkih, otekli udi, pohabljenе roke in noge, bodenje, tiganje v raznih delih trupa, celo slabost oči so posledice revmatičnih in gihtičnih bolezni.

Ponudim Vam naravni produkt v zdravljenje!

Nobeno univerzalno zdravilo, marveč zdravilo, kakor ga daje dobra mati narava bolanemu človestvu.

Vsakemu brezplačno poskušnjo.

Pišite mi takoj, pošljem Vam moje sredstvo in mojo podučno razpravo popolnoma zastoj. Postali bodejte moj hvaležni pristaš.

Ekspedicija Opern-apoteke, Budapest, VI., Abt. 252.